

на онова малко пѣсѣче, безформено, нищожно, и божествениятъ Духъ, слѣдъ като е работилъ дълго врѣме, направилъ е единъ бисеръ. И за туй, което има въ васъ, трѣбва да благодарите, на тази мида, въ която сте влѣзли; ако имате сега нѣкаква цѣна, трѣбва да благодарите на туй божествено съзнание, което е работило дълго врѣме надъ васъ.

И споредъ това схващане, нѣкой пѣтъ цѣнността на нѣщата стои въ тѣхното съдържание, нѣкой пѣтъ въ тѣхната повърхностъ. Вземете единъ мраморенъ камѣкъ изработенъ, изваянъ отъ единъ великъ скулпторъ, който е вложилъ въ камѣка една прѣкрасна идея — кждѣ лежи тази идея? Въ ония тънки чертици, които този художникъ е прѣкаралъ надъ камѣка. Ако нѣкой глупакъ дойде и разруши тѣзи чертици, ще остане единъ простъ камѣкъ, който нѣма никаква стойностъ. Всячко, което ви придава цѣна, то сж ония ваши благородни мисли, желания и дѣла, които единъ божественъ Духъ е начѣрталъ върху васъ. Само ония черти, които може да тури Богъ върху вашия мозѣкъ, върху вашето сърце и вашата душа, тѣ ви даватъ цѣна. И въ научна форма пакъ сжщото е казано: съврѣменнитѣ учени хора твърдятъ, че толкова повече мисли може да произведе вашиятъ мозѣкъ, колкото повече гѣнки има. А що сж гѣнкитѣ? То сж ония вложени черти, които се виждатъ върху него. Тия гѣнки, тия вадички канализиратъ вашитѣ мисли. Нѣкои хора искатъ лицето имъ да е гладичко, като топка: мислятъ, че човѣкъ е красивъ, когато е гладѣкъ. Не, тогава лицето е маска. Трѣбва да има извѣстни черти върху него, да показватъ: първо, че е добъръ; второ че е спра-